

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ (Aural Comprehension)

ในการฝึกทักษะการฟัง (Listening Skill) นั้น วิลการ์ เอ็ม ริเวอร์ (Wilgar M. Rivers) ได้แบ่งไว้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ชั้นจำได้ (Recognition Level) ในชั้นนี้ ผู้เรียนจะสามารถจดจำเสียง จำแนกเสียง ของคำหรือกลุ่มคำได้ ทราบตำแหน่งของคำที่ใช้ในประโยค แต่ยังไม่สามารถแปลความหมายและโต้ตอบได้ทันที

2. ชั้นคัดเลือก (Selection Level) ในชั้นนี้ ผู้เรียนสามารถคัดเลือกองค์ประกอบทางภาษาที่จำเป็นมาสัมพันธ์ (Associate) กับความรู้เดิมของตน แล้วแปลความหมาย (Interprete) ได้ในทันที อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนก็ยังสามารถในการรับฟังข้อความได้จำกัด ถ้าข้อความที่ได้ยินมีความยาวและเร็ว ผู้ฟังจะไม่สามารถทำความเข้าใจกับข้อความที่ได้ยินในตอนต่อไปได้ จนกว่าผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะในชั้นที่ 1 ให้มากพอ จึงจะช่วยความเข้าใจในการฟังในชั้นที่ 2 ได้ดีขึ้น¹

จอห์น ฮิกกินส์ (John Higgins) ได้อธิบายลำดับขั้นของการฟังไว้ 6 ขั้น ดังนี้

002963

1. ขั้นรับรู้ (Perceive Boundaries) ผู้ฟังจะบอกได้ว่ากำลังได้ยินเสียงในภาษาใด
 2. ขั้นบันทึกความจำระยะสั้น (Hold in Short-term Memory) ผู้ฟังจะจดจำเสียงที่ได้ยินเหล่านั้นไว้ โดยยังไม่ทราบความหมายใด ๆ
 3. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ (Attach Lexical Meaning) ผู้ฟังจะจำแนกหน่วยเสียงที่ได้ยิน และทราบความหมายของคำแต่ละคำที่ได้ยินนั้น
 4. ขั้นเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ (Perceive Grammar Relationship) ผู้ฟังจะวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของหน่วยเสียงที่ได้ยิน และเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ ทางภาษาของโครงสร้างนั้น ๆ คำใดทำหน้าที่อย่างไรในประโยค การเน้นเสียง การยกระดับเสียงในประโยค เป็นต้น
 5. ขั้นอ้างอิง (Perceive Reference) ผู้ฟังจะนำโครงสร้างทางภาษาของเสียงที่ได้ยิน มาสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนสภาพแวดล้อมขณะที่ฟัง
 6. ขั้นสรุปความหมาย (Make Inference) ผู้ฟังจะวินิจฉัยความหมายและทำความเข้าใจข้อความที่ได้ยินทั้งหมด แล้วจดจำความหมายนั้น ๆ ไว้ เพื่อการฟังในลำดับต่อไป¹
- จากลำดับขั้นของการฟังดังกล่าว ย่อมมีส่วนทำให้ผู้ฟังภาษาต่างประเทศมีข้อจำกัดด้านความสามารถในการฟังให้เข้าใจ แมว่าจะยังไม่คำนึงถึงอิทธิพลในการฟังด้านอื่น ๆ เช่น สติปัญญา วุฒิภาวะ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม² ก็ตาม ผู้ฟังจะแปลความ

¹ Interview with John Higgins, Former Assistant English Language Officer, The British Council, Bangkok, 25 August 1978.

² Ann E. Jackson, "An Analysis of the Difference Between Good and Poor Listeners in Grade Nine, Eleven, and Thirteen", Dissertation Abstracts 26, 6(1965) : 3106.

หมายและทำความเข้าใจได้ช้ากว่าปกติ จนกว่าจะได้รับการฝึกทักษะในชั้นที่ 1, 2, 3 และ 4 มาคือพอ จึงจะทำให้เข้าใจและจดจำข้อความที่ได้ยินมากขึ้น แม้ในชั้นที่ 5 ผู้ฟังยังต้องระลึกรั้งประสมการณ้เคิม และนำสภาพแวดล้อมขณะฟังมาสัมพันธ์กับเสียงที่ได้ยิน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าภาพที่ใช่ควบคู่กับเสียงจะช่วยให้ผู้ฟังทำความเข้าใจได้เร็วขึ้นและแม่นยำขึ้นด้วย

การสร้างบทฝึกและแบบทดสอบการฟัง

ในการสร้างบทฝึกและแบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ ควรเริ่มจากเนื้อหา (Content) ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ ภูมิศาสตร์ กีฬา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี เป็นต้น โดยเริ่มจากสิ่งที่เป็นรูปภาพไปสู่นามธรรมและมโนทัศน์ (Concept) ในเนื้อหาสำหรับบทฝึกในระยะเริ่มต้น ควรเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ อาหาร ทิศทาง สถานที่ จำนวน และการชั่ง ตวง วัด เป็นต้น¹

เสียงที่ใช้ฝึกการฟัง ควรเป็นเสียงเจ้าของภาษาที่คนทั่วไปยอมรับว่าเป็นแบบฉบับที่ดี โดยใช้เสียงพูดของชาวอังกฤษ อเมริกัน ออสเตรเลีย ฯลฯ ที่มีสำเนียงการพูดเป็นมาตรฐาน และเป็นผู้มีการศึกษาดี ในการพูดอัดลงเทป ก็ควรใช้เทปและเครื่องบันทึกเสียงที่มีคุณภาพดี มีการทดสอบก่อนการใช้ จึงจะทำให้บทเรียนและแบบทดสอบมีความเชื่อถือได้สูง²

¹Joan Morley, Improving Aural Comprehension: A Teacher Handbook (Ann Arbor, Michigan: The University of Michigan Press, 1972), p. VII-X.

²David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Co., 1969), p. 35

ในการพูดอัดลงเพ็ลควไร้ความเร็วปกติ และใช้สำเนียงตามธรรมชาติของ
 เจ้าของภาษา ความยาวของบทฝึกและคำถามแต่ละขอควไร้พอเหมาะ ไม่เกินขีด
 ความทรงจำของผู้ฟัง¹ ขอความที่ใ้ในบทฝึกควไร้ประมาณ 20 พยางค์ต่อช่วง สำหรับ
 ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้ฟังจะมีช่วงการทรงจำ (Memory Span) น้อยกว่าเจ้าของ
 ภาษา² ที่ีช่วงการจำประมาณ 9 - 15 คำ³

ลักษณะของขอความในบทฝึกและแบบทดสอบ แบ่งได้ 4 ประเภทคือ

1. ประโยคคำสั่ง ใ้ผู้ฟังฟังและปฏิบัติตาม
2. ประโยคคำถามหรือประโยคบอกเล่า ผู้ฟังจะต้องเลือกคำตอบที่เป็น
 ภาษาเขียนสั้น ๆ เหมาะกับผู้ที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้พอสมควรแล้ว เพราะเกี่ยว
 ขงกับทักษะการอ่านด้วย
3. บทสนทนา มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับบทสนทนานั้น ๆ ตัวเลือกเป็นภาษา
 เขียน เหมาะกับการทดสอบการฟังที่ผู้ฟังจะต้องทราบความคิดและอารมณ์ของผู้พูดด้วย
4. การบรรยาย เป็นเรื่องสั้น ๆ เป็นสภาวะที่ผู้ฟังจะได้พบในชีวิตจริง
 เรื่องราวที่บรรยายควไร้เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่ความรู้เฉพาะทาง การฟังแบบนี้ เหมาะ
 กับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาดีแล้ว⁴

¹G.B. Perren. "Testing Spoken Languages. Some unsolved Problems," Language Testing Symposium ed. Alan Davis (London: Oxford University Press, 1970), p. 113.

²Wilgar M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills, p. 142.

³Robert Lado, "Memory Span as a Factor in Second Language Learning," Iral 3,2 (1965): 154.

⁴Harris, Testing English as a Second Language, pp. 36-47.

ข้อความที่ใช้ในบทฝึกหรือแบบทดสอบในลักษณะของข้อความประโยคบอกเล่า หรือการบรรยาย กวรีโซภาษาพูดสั้น ๆ ไม่ควรรนำภาษาเขียนมาใช้ เพราะปกติข้อความ ภาษาพูดมีส่วนซ้ำ (Redundancy)¹ ทางภาษา โดยเฉพาะภาษาดังกล่าวจะมีส่วนซ้ำ 50%² ฉะนั้น แมผู้ร่างจะได้ยินเสียงของคำพูดไม่ทุกคำ แต่จะสามารถทำความเข้าใจได้โดยอาศัย ส่วนซ้ำของภาษาดังกล่าว

ในการทดสอบทักษะทางภาษานั้น เดวิด พี แฮร์ริส (David P. Harris) ได้ แบ่งเป้าหมายไว้ 6 ประเภทด้วยกันคือ

1. เพื่อสำรวจความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน
2. เพื่อจัดระดับชั้นเรียนตามความสามารถของผู้เรียน
3. เพื่อพิจารณาความสามารถและความบกพร่องทางคำณภาษาของผู้เรียน
4. เพื่อวัดความถนัดทางการเรียนของผู้เรียน
5. เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียน และ
6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสอน³

ตัวข้อทดสอบอาจทำไ้หลายแบบ เช่น ใ้ช้อยู่ในรูปคำถามและมีตัวเลือก (Choice) เป็นคำตอบ, แบบเติมข้อความ (Completing) การตอบคำถามแบบ เขียนตอบ และการเลือกรูปหรือตาราง⁴ นอกจากนี้ถ่วงมีกรกำหนดจำนวนข้อและ

¹R. Danay, Techniques and Procedures in Second Language Teaching (Quezon City: Alemar-Phoenix, 1963), p. 469.

²C. Shannon and W. Weaver, The Mathematical Theory of Communication (Urbana, III, 1949), p. 100 cited by Wilgar M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills, p. 147.

³Harris, Testing English as a Second Language, pp. 2-3.

⁴จรุสัทกร บุญโยคม, "การสร้างแบบทดสอบสมรรถนะทางการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม, สี่และห้า" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 39.

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ ตลอดจนการทดลองเพื่อวิเคราะห์ข้อสอบด้านระดับความยาก (Level of Difficulty) อำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ประสิทธิภาพของตัวเลือก (Efficiency of Choices) และการแก้ไขคุณภาพของตัวเลือกให้พอเหมาะ จึงจะนำไปใช้สอบจริงได้ต่อไป

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฟังและการใช้เครื่องมือโสตทัศนะในการสอนทักษะการฟัง ทั้งในต่างประเทศและประเทศไทย ที่สำคัญมีดังนี้

การวิจัยในประเทศ

อีแวน อาร์ ไคลาร์² (Evan R. Keilar) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์เครื่องฉาย (Visual Instruments) ตั้งแต่ปี 1960 สรุปผลการวิจัยไว้ว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้ดีขึ้นเมื่อใช้อุปกรณ์การสอนประเภทเครื่องฉาย และกล่าวเพิ่มเติมว่า ความมืดและความสว่างของเครื่องฉายเป็นเครื่องเร้าอย่างหนึ่งให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนตลอดเวลา

ในปี 1964 เจ. เกอโนต์³ (J. Guenot) ได้วิจัยเชิงการทดลอง โดยใช้เทปทบทวนภาษาอังกฤษ 40 บท ควบคู่กับฟิล์มสตรีปกับประชากรผู้ใหญ่ซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษใช้เวลาเรียนในห้องเรียน 1 ชั่วโมง และมีการฝึกออกเสียงในช่องปฏิบัติการทางภาษาครึ่งชั่วโมง กวย ผลการวิจัยพบว่า ภาพมีส่วนช่วยในการเรียนภาษาได้มาก

¹Harris, Testing English as a Second Language, pp.94-110.

²Evan R. Keilar, "A Descriptive Approach to Classroom Motivation, The Journal of Teacher Education Vol. 11(1960) : 310-315.

³J. Guenot, "Audio-Visual Methods in the Teaching of English to Beginners: An Experiment in Teaching Adults," European Research in Audio-Visual Aids, Part II Abstracts: Council for Cultural Cooperation (London: The National Committee for Audio-Visual Aids in Education, 1966), p.91.

ต่อมาปี 1966 อวิโซ ดี เวิน¹ (Aviso D. Wien) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความจำจากการฟังเรื่องภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ทดลองเป็นนักเรียนอายุ 12 - 13 ปี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุมมีจำนวน 40 ชั้นเรียน ให้ฟังภาษาอังกฤษและอภิปรายกับครูผู้สอน นักเรียนสามารถทำข้อทดสอบวัดความเข้าใจ ได้คะแนนเฉลี่ย 56.5 จากคะแนนเต็ม 99 ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีจำนวน 50 ชั้นเรียน ให้เรียนโดยการฟังเทปควบคู่กับการดูฟิล์มสตริป โดยใช้บทเรียนเดียวกับกลุ่มแรก ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มหลังได้คะแนนเฉลี่ย 74.7 เขาได้สรุปผลการวิจัยว่า นักเรียนที่เรียนจากการใช้ภาพและเสียงควบคู่กันไปสามารถจดจำเรื่องราวได้เพิ่มขึ้น 32%

✓ ในปี 1972 วิลเลียม เอ็ม สตอลลิงส์² (William M. Stallings) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการทดสอบการฟังภาษาฝรั่งเศส ด้วยข้อทดสอบ MLA กับนักศึกษามหาวิทยาลัยฮิลลินอยส์ที่ลงทะเบียนเรียนภาษาฝรั่งเศส จำนวน 588 คน ในจำนวนนี้รวมนักศึกษาที่เรียนแบบโอนวิชา ซึ่งผ่านการฝึกการอ่านมากกว่าการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษายูควย ได้แบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งทดสอบโดยการฟังจากเทป อีกกลุ่มหนึ่งทดสอบโดยการฟังและดูวิดีโอเทป ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยใช้ค่า t-test ทั้งสองกลุ่มมีผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาค่อนข้างจะมีทัศนคติไม่ชอบการทดสอบโดยการดูวิดีโอเทป

¹Aviso D. Wien, "Research in the Usefulness of Audio-Visual Aids in Foreign Language Instruction, "European Research in Audio-Visual Aids, Part II Abstracts, (London: The National Committee for Audio-Visual Aids in Education, 1966), pp. 105-106.

²William M. Stallings, "A Comparison of Television and Audio Presentations of the MLA French Listening Examination," The Journal of Educational Research Vol. 65, No. 10 (1972): 46-49.

อย่างไรก็ดี ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับด้านการฟัง ต่อมาอีกคือ แฮร์เรียต เอส เวท-
สโตน (Harriet S. Wetstone) และ เบอ์นาร์ด ซี ฟรีดแลนเดอร์ (Bernard
Friedlander)¹ ในปี 1973 ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของความเข้าใจภาษา
อังกฤษโดยใช้การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์และการใช้เทปเสียง สำหรับนักเรียนระดับ
อนุบาลถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้นักเรียนทั้งหมด 247 คน ผลจากการใช้ข้อทดสอบ
วัดการฟัง พบว่ากลุ่มที่ฟังและดูวิดีโอเทป มีความเข้าใจดีกว่ากลุ่มที่ฟังการเล่าเรื่องโดย
ครู และกลุ่มที่ฟังเทปเสียงอย่างเดียว ได้ผลต่ำสุดที่ระดับความมีนัยสำคัญ .005

นอกจากการวิจัยเกี่ยวกับการฟังภาษาโดยใช้สื่อการสอนที่เป็นภาพและเสียง
ดังกล่าว ก็ยังมีการวิจัยอื่น ๆ อีกที่เป็นการใช้สื่อภาพและเสียงในการสอนวิชาอื่น เช่น
ในปี 1975 จูน อัลเลน ลอเรนซ์² (June Allen Lawrence) แห่งมหาวิทยาลัยแมริ
แลนด์ ได้ศึกษาผลการใช้สื่อหลายทางและสื่อทางเดียว ในการสอนวิชาการเลี้ยงและ
พยายามเด็ก แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ 168 คน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาพยาบาลแห่งเพนซิล
เวเนีย ได้แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนเนื้อหาจากภาพและเสียงซึ่งโครโนส
กัน กลุ่มที่ 2 ฟังเสียงอย่างเดียว กลุ่มที่ 3 ดูภาพอย่างเดียว หลังการทดลองให้ทั้ง 3
กลุ่ม ทำข้อทดสอบ 20 ข้อ แบบเลือกตอบ ผลการวิจัยพบว่าการใช้สื่อหลายทางในการ
เรียน ได้ผลดีกว่า การใช้สื่อทางเดียวไม่ว่าแบบใดและการดูภาพอย่างเดียวได้ผลดีกว่า
การฟังเสียงอย่างเดียว

¹Harriet S. Wetstone and Bernard Z Friedlander, "The
Effect of Live, T.V and Audio Story Narration on Primary Grade
Children's Listening Comprehension," The Journal of Education
Research Vol. 68, No. 1 (1974): 27-32.

²June Allen Lawrence, "The Effect of Multiple-Versus
Single-Channel Transmission and Normal Versus-Compressed Rate of
Presentation on Learning," Dissertation Abstracts International
Vol. 37, No. 2(1975): 772-A.

ในปี 1976 แมรี แอนน์ อาร์.เอส.เอ็ม เบรดี¹ (Mary Ann R.S.M.Brady) ได้ทำการศึกษาผลการใช้สื่อการสอน 4 แบบ เชื่อดัมโนทัศน์และทัศนคติในการเรียนวิชา หลักการศึกษา โดยใช้นักศึกษา 6 กลุ่ม เป็นกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม และกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 เรียนจากการบรรยายโดยครู กลุ่มที่ 2 เรียนจากภาพยนตร์ 16 น.ม. กลุ่มที่ 3 เรียนจากสไลด์เทป และการอภิปราย กลุ่มที่ 4 เรียนจากสไลด์เทป แต่ไม่มีการอภิปราย ผลการวิจัยปรากฏว่า โนทัศน์และทัศนคติของนักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มที่ ใช้ทดลองไปแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามในปีเดียวกัน รุท สเตรูด มาจุลา² (Ruth Stroud Machula) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง "Firing Line" โดยตัดตอนจากข้อเขียน เรื่อง การขนส่งระบบซูปเปอร์โซนิคด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยวิลเลียม เอฟ.บัคเลย์ ได้แบ่งประชากรเป็น 3 กลุ่ม กลุ่ม 1 เรียนจากวิดีโอเทป, กลุ่มที่ 2 เรียนจากเทปเสียง และกลุ่มที่ 3 เรียนโดยการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการเรียนของกลุ่มที่ฟังเสียง จากเทป ต่ำกว่าอีก 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิจัยภายในประเทศ

สำหรับการวิจัยในประเทศ ยังไม่มีการวิจัยด้านการใช้สื่อสไลด์และเทปในการ สอนทักษะการฟัง แต่ได้มีการวิจัยการใช้สไลด์เทปในการสอนวิชาต่าง ๆ และการวิจัยด้าน การสอนภาษาอังกฤษก็จะได้กล่าวต่อไป

¹Mary Ann R.S.M. Brady, "An Investigation of Relative Effectiveness of Film, Slide-audio Tape and Print Stimulus . Media for Concept Acquisition," Dissertation Abstracts International Vol. 37, No. 6(1976): 3354-A.

²Ruth Stroud Machula, "Media and Effect: A Comparison of Video-tape, Audio-tape and Print", "Dissertation Abstracts International Vol. 37, No. 7(1976): 2588-A.

เฉลิม คិតชัย¹ ได้ทำการวิจัยในปี 2515 เพื่อเปรียบเทียบการสอนวิชา
 อุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียงกับการสอนแบบบรรยายด้วยบทเรียน
 เรื่อง "ไฟฟ้า" กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองใช้สอนโดย
 สไลด์เทปเสียง กลุ่มควบคุมใช้สอนในชั้นเรียนตามปกติ มีครูเป็นผู้บรรยาย ผลการวิจัย
 ปรากฏว่าผลการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียงกับการสอน
 แบบบรรยายในห้องเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ต่อมา สมคิด เมตไตรพันธ์² ได้ทำการวิจัยในปี 2517 เปรียบเทียบการสอน
 วิชาการถ่ายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียงกับการสอนแบบบรรยาย ตัวอย่าง
 ประชากรเป็นนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม
 ทดลอง 30 คน ใช้สอนเป็นรายบุคคลด้วยสไลด์เทปเสียงและกลุ่มควบคุม 30 คน สอน
 แบบบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียงกับ
 การสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
 และสไลด์เทปเสียงช่วยใหญ่เรียนสามารถจดจำเนื้อหาได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย

ในปี 2517 ชรรค์ชัย แจมฤกษ์แจ่ม³ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
 ของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เมื่อเรียนกับ

¹เฉลิม คิตชัย, "การสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์
 เทปเสียง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515) (อัครสำเนา).

²สมคิด เมตไตรพันธ์, "การสอนวิชาการถ่ายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์
 เทปเสียง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517) (อัครสำเนา).

³ชรรค์ชัย แจมฤกษ์แจ่ม, "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษา
 อังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เมื่อเรียนกับครูและเมื่อเรียนจาก
 โทรทัศน์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517)
 (อัครสำเนา).

ครูและเมื่อเรียนจากโทรทัศน์ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในภาคต้น จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนกับครูเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม เรียนทางโทรทัศน์และเรียนโดยการสังเกตการเรียนของกลุ่มแรกทางโทรทัศน์วงจรปิด เนื้อหาการเรียนคือหนังสือ English for College Students บทที่ 9 - 18 สรุปผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนภาษาดังกล่าวกับครูในห้องเรียนหรือเรียนทางโทรทัศน์ได้ผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่นักเรียนมีความเห็นว่าการเรียนทางโทรทัศน์ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนน้อยลง

ถนัด มานะพันธ์นิยม¹ ได้ทำการวิจัยในปี 2520 สร้างชุดสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนเป็นรายบุคคลในวิชาการผลิตภาพยนตร์ การศึกษา ใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตโปรแกรมโสตทัศนศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนจากสไลด์เทปเสียงและกลุ่มควบคุมเรียนจากการบรรยายในชั้นเรียนตามปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่าผลการเรียนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .05 แต่ชุดสไลด์เทปเสียงสามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างดี

อำนาจ ชำปรารงค์² ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาโสตทัศนศึกษาระดับ ปกศ.สูง โดยเรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรมและบทเรียนสไลด์เทปเสียง

¹ถนัด มานะพันธ์นิยม, "การสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนเป็นรายบุคคล วิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520) (อัครสำเนา).

²อำนาจ ชำปรารงค์, "การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาโสตทัศนศึกษาระดับ ปกศ.สูง โดยการเรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรม และบทเรียนสไลด์เทป" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, 2520) (อัครสำเนา).

ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา 3 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองเรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรม กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนจากบทเรียนสไลด์โต้ตอบและกลุ่มควบคุมเรียนโดยการบรรยายประกอบสไลด์ ผลการวิจัยด้านการเรียนรู้และการจำหลังเรียน 1 - 2 สัปดาห์ ปรากฏว่ากลุ่มทดลองทั้งสองมีผลการเรียนและการจำหลังเรียนได้ไม่แตกต่างกัน และมีการจำดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .05 ในสัปดาห์แรก และ 2 สัปดาห์ต่อมา กลุ่มที่เรียนบทเรียนแบบโปรแกรมมีการจำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับนัยสำคัญ .05 และกลุ่มที่เรียนจากสไลด์โต้ตอบกับกลุ่มควบคุมมีการจำได้ไม่แตกต่างกับผลหลังจาก 2 สัปดาห์ผ่านไป

คุรุวิทยุทฤษฎุภยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย